

DIA CLAR

El cel és tan blau que tot just s'hi afigura,
obscur, un ocell.

Fa un dia tan clar com en una pintura
de Breughel el Vell.

Si no estigués trist, res no fóra tan bell.

• HORITZÓ D'EXPECTATIVES I CLAUS PER AFAVORIR LA COMPRENSIÓ

Presentació del poema. Què suggereix? Què diu?

En aquest poema, Màrius Torres parteix de la descripció de la bellesa d'un dia i, per expressar-ne la claredat, fa referència a les obres d'un pintor del segle XVI. El poeta ens fa sentir la seva tristesa a partir de la contraposició de dues imatges visuals, clares i serenes (imatge del cel en la natura -malgrat la petita i insignificant "amença" d'un ocell obscur- i imatge del cel en una pintura de Breughel el Vell) amb el seu estat anímic.

• ACTIVITATS

1. Explica el contrast que hi ha entre l'estat de la natura descrit i la situació anímica del poeta, que apareix a l'últim vers.

La descripció del cel i del dia, elements naturals, ens dóna una idea de pau i tranquil·litat que podrien denotar alegria i benestar. En canvi, el poeta, per contrast, està trist, i no pot gaudir plenament de la bellesa d'aquest dia.

2. Busca informació sobre Breughel el Vell i el tipus de pintura que feia.

Pieter Brueghel el Vell o **Bruegel** (1525 – 9 de setembre de 1569) fou un pintor i gravador flamenc conegut pels seus paisatges i escenes camperoles. De vegades rep el nom de "Brueghel pagès" per distingir-lo d'altres membres de la família, però hom normalment es refereix a ell quan el context no deixa clar de quin "Brueghel" es tracta. A partir de 1559 va treure la 'h' del seu nom i va començar a signar les seves pintures com a **Bruegel**.

Brueghel va pintar en un estil més simple que el de l'art italianitzant que prevalia en la seva època.

La caiguda d'Ícar

La torre de Babel (1563), oli sobre fusta

Les noces camperoles

Paisatge d'hivern amb un parany per a ocells

Descans en la fugida d'Egipte i el temple a Tívoli

La collita

Els segadors

3. Fes l'anàlisi formal d'aquest poema: mètrica, rima i estrofisme.

DIA CLAR

El cel és tan blau que tot just s'hi afigura, A 11(5+6) fem.
obscur, un ocell. b 5 masc.

Fa un dia tan clar com en una pintura A 11(5+6) fem.
de Breughel el Vell. b 5 masc.

Si no estigués trist, res no fóra tan bell. A (5+6) masc.

El poema consta d'una sola estrofa de cinc versos. La rima és consonant. El primer i el tercer vers tenen rima femenina, mentre que la resta és masculina.

Alternava l'art major (hendecasíl·labs amb estructura 5+6 i cesura masculina) amb l'art menor (pentasíl·labs).